

3. Боннер А. Т. Традиционные и нетрадиционные средства доказывания в гражданском и арбитражном процессе: монография. М.: Проспект, 2013. 616 с.
4. Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України від 22 травня 2003 р. №851-IV (із змінами і доповненнями в редакції від 30.09.2015 року). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/851-15>.

Патріман Марина Віталіївна,
курсант другого курсу факультету
підготовки фахівців для підрозділів
превентивної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

Резворович Кристина Русланівна,
кандидат юридичних наук,
завідувач кафедри цивільного права та
процесу факультету підготовки фахівців для
підрозділів кримінальної поліції
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ ІНСТИТУТУ ШЛЮБНОГО ДОГОВОРУ ВІДПОВІДНО ДО МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ

*«Шлюб — основна причина розлучень»
Лоренс Пітер*

Європейська інтеграція є дуже складним та суперечливим процесом налагодження тісного співробітництва України з європейськими державами. Сьогодні сімейні правовідносини вже вийшли за межі території однієї держави. Їх виникнення, зміна та припинення може проходити на територіях різних країн. Тому дуже актуальним постає питання розгляду цих відносин в площині міжнародних стандартів.

Шлюб – це не тільки сімейних союз двох людей, це форма юридичних взаємовідносин, які визначають обсяг прав та обов’язків кожного з подружжя. Сучасне законодавство України здебільшого передбачає рівні права та обов’язки шлюбних партнерів. Але так було не завжди. І саме шлюбний договір виступив регулятором правовідносин між подружжям.

Інститут шлюбного договору є давнішим європейським правовим інститутом, який бере свій початок ще за часів римського права. В Україні цей інститут порівняно молодий. На це вплинуло багато факторів, один з яких –

критичне мислення населення, яке зумовлене традиціями, національними особливостями, недостатністю правових знань тощо.

Шлюбний договір, як правило, регулює майнові права та обов'язки подружжя, порядок розподілу майна, набутого під час шлюбу, взаємне утримання подружжям один одного. Найчастіше шлюбний договір укладають особи з високим рівнем статку, або укладають громадяни, які реєструють шлюб з іноземцями. У зарубіжних країнах, крім майнових питань, угода між подружжям обов'язково регламентує й інші права та обов'язки подружжя. Тому нерідко трапляються скандали, які негайно потрапляють на сторінки газет і журналів. Кожен із подружжя може передбачити у контракті відповідальність у разі зради, визначити, скільки разів на тиждень кожен з подружжя буде мити посуд, ходити в магазин тощо.

Законодавством європейських країн передбачено певний порядок укладення шлюбного договору. Зазвичай обов'язковою є присутність обох сторін і нотаріальне посвідчення їхніх підписів (ст. 1410 Цивільного зводу Німеччини). Інколи допускається присутність представників сторін (ст. 1294 Цивільного кодексу Франції). Законодавство Бельгії та Франції закріплює положення про нотаріальне посвідчення шлюбного договору, а також передбачає його укладання через законних чи договірних представників за спеціально виданої довіреності, яка містить умови передбачуваного шлюбного договору [1].

Зараз шлюбний договір найбільш поширений у країнах Західної Європи, в Америці та Канаді. Такою популярністю він зобов'язаний потужним феміністичним рухам і боротьбі жінок за свої права.

В Україні законодавство дозволило укладати шлюбні договори тільки починаючи з 1992 року, з внесенням змін до Кодексу про шлюб та сім'ю. З набранням чинності з 1 січня 2004 року Сімейного кодексу України, умови та законодавче регулювання шлюбного договору були розширені, що, на сьогоднішній день, дозволяє врегулювати в такому договорі досить широке коло спірних питань.

В Україні оформлення шлюбних договорів ще не настільки поширене, як за кордоном, тому багато сімей стикається з проблемою поділу майна. І часто в сім'ї одна людина незадоволена результатом такого поділу, а друга залишається у вигаши. Дуже часто чоловік і дружина не можуть прийти до компромісу і розділити майно так, щоб це було вигідно кожному, і обидва залишилися задоволеними. І такі суперечки трапляються зазвичай в сім'ях, де не вистачає знань у цій сфері [2].

Шлюбний договір автоматично анулюється у випадку смерті одного з членів подружжя, за спільною згодою сторін, а також на випадок розірвання шлюбу. Документ вважатиметься недійсним, якщо було порушено умови порядку його складання і у разі зменшення прав одного з подружжя у протиріччя законодавству України [3].

На розвиток українського законодавства у сфері приватних відносин, а

ВПЛИВ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА РОЗВИТОК ПРИВАТНИХ ВІДНОСИН
В УКРАЇНІ

саме інституту шлюбного договору, беззаперечно, впливають євроінтеграційні процеси. І це потребує подальшої системної деталізації, глибоких наукових досліджень, можливо, певних змін законодавства. На це впливає не тільки інтеграція України до європейського правового простору, але й прийняття суспільством необхідності регулювання сімейно-шлюбних відносин у формі шлюбного договору. Серед тенденцій і перспектив можна виділити поширення сфери регулювання з виключно майнових до особистих немайнових відносин.

Бібліографічні посилання:

1. Міністерство юстиції України. Головне територіальне управління юстиції у Тернопільській області. Методичний посібник на тему: «Все про шлюбний договір». Тернопіль. 2016.
2. Кокіна В. Шлюбний контракт доважок до кохання? *Урядовий кур'єр*. 2010. №215.
3. Червоний Ю.С. Правове регулювання відносин шлюбним договором. *Юридичний вісник*. 2011. № 1.

Петручик Анжела Володимирівна,
здобувач першого (бакалаврського) рівня
вищої освіти Навчально-наукового
інституту права Університету державної
фіскальної служби України
Науковий керівник:

Менів Любов Дмитрівна,
кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного права та
процесу Університету державної фіскальної
служби України

**ДИСЦИПЛІНА ПРАЦІ, ЯК ОДИН З ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ
ЕЛЕМЕНТІВ ВНУТРІШНЬОГО ТРУДОВОГО РОЗПОРЯДКУ**

Трудове право є самостійною галуззю права України, яке регулює відносини з приводу праці. Хоча предмет даної галузі права, це не всі відносини що пов'язують з працею, а лише ті суспільно-трудова відносини, що виникають, розвиваються та припиняються у зв'язку з безпосередньою діяльністю людей у процесі праці. Відносини між роботодавцем і найманим працівником є важливим елементом суспільних відносин. Праця у будь-якому суспільно-економічному вимірі визначає можливість досягнення певного рівня достатку. Кожен історичний етап розвитку трудових відносин, має свої особливості та потребу правового регулювання трудових обов'язків працівника відповідно до соціально-економічних та політичних умов, розвитку